COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.3.2026
COM(2026) 142 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind punerea în aplicare a articolului 29 din Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, privind prezența produselor și a substanțelor neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2018/848 pentru utilizarea în producția ecologică și privind evaluarea normelor naționale menționate la articolul 29 alineatul (5)

{SWD(2026) 95 final}

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind punerea în aplicare a articolului 29 din Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, privind prezența produselor și a substanțelor neautorizate în temeiul articolului 9 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2018/848 pentru utilizarea în producția ecologică și privind evaluarea normelor naționale menționate la articolul 29 alineatul (5)

Abreviere	**Explicație**
AC	autoritate competentă (autorități competente)
OC	organism(e) de control
ACtrl	autoritate (autorități) de control
EFSA	Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară
UE	Uniunea Europeană
LMR	limită maximă de reziduuri
IM	incertitudine de măsurare
OFIS	sistem de informații privind agricultura ecologică
FP	factor de prelucrare
LOQ	limită de cuantificare
LD	limită de determinare
TT	țară terță

I. INTRODUCERE

Agricultura ecologică este un element-cheie al politicii agricole comune a UE. Proporția terenurilor cultivate ecologic a crescut constant, ajungând în prezent la 11 %, iar consumatorii cumpără din ce în ce mai mult alimente ecologice, care pot fi recunoscute printr-un logo al UE. Producția și etichetarea produselor ecologice sunt reglementate de Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului[1] (denumit în continuare „Regulamentul privind producția ecologică”), aplicabil din ianuarie 2022, precum și de regulamentele delegate și de punere în aplicare care au fost adoptate pe baza acestuia și care stabilesc normele detaliate care stau la baza producției ecologice.

În temeiul articolului 29 alineatul (4) din Regulamentul privind producția ecologică, Comisia trebuie să prezinte „până la 31 decembrie 2025 [...] un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare [a măsurilor luate] cu privire la prezența de produse

[1]. Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 150, 14.6.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/2025-03-25).

și substanțe neautorizate [...] pentru utilizare în producția ecologică și cu privire la evaluarea normelor naționale menționate la articolul 29 alineatul (5) [din Regulamentul privind producția ecologică]. Raportul respectiv poate fi însoțit, după caz, de o propunere legislativă pentru a ridica nivelul de armonizare".

Produsele ecologice și în conversie fac obiectul normelor specifice, în special în ceea ce privește substanțele active autorizate pentru utilizare în producția ecologică, astfel cum se prevede în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1165 al Comisiei[2], în timp ce prezența în orice etapă a lanțului de aprovizionare a reziduurilor de produse sau substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică trebuie anchetată în mod corespunzător în vederea asigurării integrității produselor ecologice.

În plus, pentru a garanta siguranța consumatorilor, Regulamentele (CE) nr. 396/2005[3] și (UE) 2017/625[4] ale Parlamentului European și ale Consiliului reglementează controalele oficiale și reziduurile de pesticide din produsele alimentare și din hrana pentru animale. Aceste dispoziții se aplică și produselor ecologice.

În fiecare an, EFSA publică rezultate privind prezența reziduurilor în alimente, inclusiv în produsele ecologice[5]. În 2023, din cele 7 074 de probe etichetate ca fiind organice, 80 % nu conțineau reziduuri cuantificabile, 19 % conțineau reziduuri sub sau la LMR (din care 94,6 % erau substanțe pe bază de cupru) și doar 0,9 % din probe conțineau reziduuri peste LMR.

Prezentul raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu se bazează, pe de o parte, pe rapoartele privind contaminarea prezentate în ultimii trei ani de statele membre[6] cu privire

---

[2].Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1165 al Comisiei din 15 iulie 2021 de autorizare a anumitor produse și substanțe pentru utilizarea în producția ecologică și de stabilire a listelor acestora (JO L 253, 16.7.2021, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1165/oj).

[3]. Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind limitele maxime de reziduuri de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE (JO L 70, 16.3.2005, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/396/oj).

[4]. Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

[5]. Raportul UE din 2023 privind reziduurile de pesticide din alimente https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/9398.

[6]. În temeiul articolului 29 alineatul (9) din Regulamentul privind producția ecologică și pe baza modelului prevăzut în Regulamentul (UE) 2023/1195 de punere în aplicare al Comisiei din 20 iunie 2023 de stabilire a normelor privind detaliile și formatul informațiilor care trebuie puse la dispoziție de statele membre cu privire la rezultatele anchetelor oficiale privind cazurile de contaminare cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică (JO L 158, 21.6.2023, p. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1195/oj).

la anchetele lor oficiale privind contaminarea produselor ecologice și în conversie și, pe de altă parte, pe concluziile unui studiu specific al EFSA privind 21 de substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică notificate în OFIS în 2021 și 2022 ca fiind cel mai frecvent prezente în produsele ecologice[7]. Pentru fiecare substanță, EFSA a examinat informațiile relevante în vederea identificării surselor potențiale de contaminare, cum ar fi reziduurile din sol, apa de irigare, deriva de produse pulverizate din agricultura convențională, biocidele și altele. Studiul oferă o bază științifică utilă pentru înțelegerea cauzelor și surselor posibile ale acestor substanțe atunci când sunt prezente în produsele etichetate ca fiind ecologice.

Studiul EFSA arată că prezența reziduurile de pesticide este mai puțin probabilă în produsele ecologice decât în produsele convenționale corespunzătoare; probabilitatea ca cele 21 de substanțe examinate neautorizate pentru utilizare în producția ecologică să apară în produsele etichetate ca ecologice a variat între 0,04 și 3,95 %, comparativ cu 0,18-17,5 % pentru produsele neecologice. De asemenea, studiul subliniază necesitatea de a deschide în mod sistematic anchete cu privire la posibila utilizare activă a substanțelor neautorizate pentru utilizare în producția ecologică și recomandă efectuarea unor teste suplimentare (de exemplu, analize ale solului, ale apei sau de altă natură) în funcție de substanța detectată.

Documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei enumeră constatările generale din rapoartele privind contaminarea cu aceste 21 de substanțe.

II. ANCHETE OFICIALE

Articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul privind producția ecologică stabilește măsurile care trebuie luate în cazul în care produsele sau substanțele neautorizate pentru utilizare în producția ecologică sunt prezente în produsele ecologice sau în conversie. Această dispoziție prevede efectuarea imediată a unei anchete oficiale atunci când o AC sau, după caz, o ACtrl sau un OC (i) a primit informații **probate** cu privire la prezența unor produse sau substanțe care nu sunt autorizate pentru utilizare în producția ecologică; (ii) a fost informat(ă) de către un operator că o suspiciune a fost probată sau nu a putut fi eliminată; sau (iii) detectează chiar el/ea produse sau substanțe neautorizate într-un produs ecologic sau în conversie.

Deși este posibil ca noțiunea de informații probate să fi fost interpretată diferit de la un stat membru la altul, rezultatele testelor de laborator tind să fie punctul de plecare pentru inițierea anchetelor oficiale.

Aspecte tehnice privind rezultatele analitice

Interpretarea rezultatelor testelor de laborator privind prezența reziduurilor se bazează pe un set cuprinzător de norme obligatorii din punct de vedere juridic stabilite în Regulamentul (CE) nr. 396/2005 – pentru a asigura siguranța hranei pentru animale și a produselor alimentare.

[7]. *Findings of not authorised substances in food and feed certified as organic* („Constatări ale unor substanțe neautorizate în produsele alimentare și în hrana pentru animale certificate ca fiind ecologice”), *EFSA Supporting publication* 2025: EN-9524: https://www.efsa.europa.eu/en/supporting/pub/en-9524.

Baza de date a UE privind pesticidele[8] servește drept sursă de informații de referință, împreună cu orientările tehnice relevante disponibile la nivelul UE[9].

Sunt disponibile metode multireziduu pentru analizarea reziduurilor majorității substanțelor active utilizate în pesticide în conformitate cu definiția reziduurilor de pesticide stabilită în Regulamentul (CE) nr. 396/2005. Multe dintre metodele disponibile au o LOQ[10] la un nivel scăzut, de 0,001 mg/kg. În plus, în absența unei LMR specifice, se aplică o valoare implicită de 0,01 mg/kg, cu excepția anumitor combinații de substanțe active și produse alimentare pentru care sunt stabilite LOQ specifice.

Este esențial ca procedurile de control analitic vizând calitatea și de validare a metodelor pentru analiza reziduurilor de pesticide din produsele alimentare și din hrana pentru animale[11] să fie urmate de laboratoare și ca rezultatele testelor de laborator privind reziduurile de pesticide să fie însoțite de IM corespunzătoare.

Pentru anumite produse ecologice care au fost supuse prelucrării, de exemplu prin uscare sau distilare, se poate utiliza un FP pentru a ajusta rezultatele reziduurilor de laborator. FP sunt specifici procesului, produsului și substanței active în cauză. Începând din octombrie 2018, EFSA publică o listă cuprinzătoare a FP, cu valori orientative pentru numeroase combinații de pesticide/produse/procese[12]. De asemenea, este disponibilă o notă de informare cu privire la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 396/2005 în ceea ce privește FP, produsele alimentare și hrana pentru animale, care sunt prelucrate și compozite[13].

Inițierea anchetelor oficiale

În cazul în care o AC sau, după caz, o ACtrl sau un OC concluzionează, după finalizarea procedurilor relevante, că există informații probate cu privire la prezența unor substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică într-un produs ecologic sau în conversie, acesta/aceasta trebuie să efectueze imediat o anchetă oficială în vederea stabilirii sursei și a cauzei unei astfel de prezențe.

Chiar și pentru substanțele neautorizate pentru utilizare în producția ecologică care pot apărea în mod natural, prezența naturală nu poate fi prezumată ca motiv al prezenței lor și este necesară o anchetă în vederea excluderii posibilității utilizării active intenționate. Aceeași abordare se

---

8. Baza de date a UE privind pesticidele.

9. https://webgate.ec.europa.eu/dyna2/pgd/.

10. LOQ este un sinonim al LD pentru care este stabilită o definiție la articolul 3 alineatul (2) litera (f) din regulamentul respectiv, după cum urmează: *„(f) «limită de determinare» (LD): cea mai scăzută concentrație de reziduuri validată care poate fi măsurată și înregistrată printr-o monitorizare de rutină cu ajutorul metodelor validate;”.*

11 Analytical quality control and method validation procedures for pesticide residues analysis in Food and Feed - SANTE 11312/2021 v2026 (Proceduri de control analitic vizând calitatea și de validare a metodelor pentru analiza reziduurilor de pesticide din produsele alimentare și din hrana pentru animale).

12. European database of processing factors for pesticides residues in food (Baza de date europeană a factorilor de prelucrare pentru reziduurile de pesticide din produsele alimentare).

13. https://food.ec.europa.eu/document/download/071dce96-d916-4615-87fa-148f1491bfc8_en?filename=pesticides_mrl_guidelines_proc_imp_sante-2021-10704.pdf.

aplică substanțelor care nu apar în mod natural și a căror prezență se poate datora contaminării de fond, derivei, transportului aerian pe distanțe lungi, irigării, emisiilor industriale sau altor motive. Astfel, contaminarea de fond a mediului nu poate fi prezumată ca sursă și, prin urmare, este necesară o anchetă oficială. În cazurile în care anchetele anterioare au concluzionat că contaminările identice repetate nu au avut legătură cu o utilizare activă intenționată și dacă operatorul a luat măsurile de precauție pentru a evita o astfel de contaminare, este posibil să nu fie necesare anchete suplimentare pentru evenimente viitoare.

III. PUNEREA ÎN APLICARE A ARTICOLULUI 29 DIN REGULAMENTUL PRIVIND PRODUCȚIA ECOLOGICĂ

Prezentul capitol se bazează pe răspunsurile statelor membre la un chestionar care colectează informații privind punerea în aplicare a articolului 29 din Regulamentul privind producția ecologică, precum și pe elemente ale studiului EFSA.

Momentul declanșării anchetelor oficiale

Majoritatea statelor membre au confirmat că anchetele oficiale se desfășoară imediat în cazul în care se primesc informații probate, intervalele variind de la „în aceeași zi” până la „în termen de șapte zile”, în funcție de circumstanțele existente, de exemplu de disponibilitatea personalului, de volumul de muncă sau de caracterul complet al informațiilor disponibile.

Câteva state membre au indicat că, atunci când deschid o anchetă, acordă prioritate produselor proaspete, produselor cu o perioadă de valabilitate mai scurtă și produselor care se află deja pe piață.

Identificarea sursei și a cauzei contaminării

Statele membre au raportat că rezultatele anchetelor variază, dar majoritatea au estimat că mai mult de jumătate din toate anchetele oficiale (între 60 % și 80 %, în funcție de substanța în cauză) identifică sursa și cauza contaminării. Câteva state membre au raportat rate extreme cu mult sub sau peste aceste intervale.

Câteva state membre au raportat că, de obicei, cauza și sursa contaminării pot fi identificate pentru producția primară internă, iar rata de succes scade pe măsură ce se înaintează în avalul lanțului de aprovizionare. Ele au subliniat că, pentru produsele originare din țări terțe, deriva este adesea invocată drept cauza contaminării.

Durata anchetei oficiale

Durata anchetelor oficiale variază în mod semnificativ. Mai mult de jumătate dintre statele membre au răspuns că durata medie a unei anchete oficiale variază între 20 și 30 de zile, în timp ce altele au raportat o durată medie cuprinsă între 40 și 90 de zile. Un singur stat membru a raportat că anchetele durează, în medie, între 2 și 5 zile. Articolul 29 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind producția ecologică prevede că timpul necesar pentru finalizarea anchetei ar trebui să ia în considerare durabilitatea produsului.

Următorii factori au fost menționați de statele membre drept motive pentru care au nevoie de mai mult timp pentru finalizarea anchetelor oficiale: (i) necesitatea unei eșantionări suplimentare; (ii) rapoartele incomplete; (iii) complexitatea lanțului de aprovizionare (tipul și

numărul de operatori implicați); (iv) necesitatea cooperării dintre diferitele autorități și (v) alte motive.

Statutul produselor în cursul unei anchete oficiale

Statele membre au răspuns că, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind producția ecologică, se interzice în mod normal introducerea pe piață a produselor în cauză ca produse ecologice sau în conversie în așteptarea rezultatelor anchetei. Câteva state membre au răspuns că poate fi problematic să se pună în aplicare dispoziția respectivă pentru produsele ecologice sau în conversie proaspete cu un termen de valabilitate scurt.

Câteva state membre au indicat, de asemenea, că, în cazul unor niveluri foarte scăzute de substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică, cu mult sub LMR stabilită pentru pesticide, sau în cazul substanțelor care ar putea apărea în mod natural, AC, ACtrl sau organismul de control ar putea lua în considerare să nu interzică provizoriu introducerea pe piață a produselor în cauză ca produse ecologice. Aceste practici pot necesita anchete suplimentare.

După încheierea anchetei

Statele membre au instituit diverse sisteme adaptate propriilor structuri administrative și de control pentru a informa alte organisme de control și autorități competente, precum și operatorii din aval, cu privire la decizia lor după încheierea anchetei.

Posibilitatea ca operatorii în cauză să prezinte observații

Toate statele membre au confirmat că operatorilor li se oferă în mod sistematic posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la rezultatele anchetelor oficiale și că aceștia sunt informați cu privire la termenele pentru solicitarea unei a doua expertize, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 35 din Regulamentul (UE) 2017/625.

Păstrarea evidențelor

Toate statele membre au răspuns că, în conformitate cu articolul 29 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/848, AC relevante sau, după caz, ACtrl sau OC țin un registru al anchetelor oficiale efectuate.

Măsuri corective pentru evitarea contaminării viitoare

Statele membre au indicat, pe baza controalelor anuale ale inspecțiilor de monitorizare, că, în peste 90 % din cazuri, operatorii au luat măsuri corective pentru a evita contaminarea viitoare. Atunci când nu au fost luate măsuri corective, statele membre au indicat că, în cazul unor neconformități critice, ACtrl sau OC suspendă sau retrag certificatul în conformitate cu modalitățile uniforme prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/279 al Comisiei[14].

[14]. Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/279 al Comisiei din 22 februarie 2021 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește

Normele naționale în temeiul articolului 29 alineatele (5) și (7)

Articolul 29 alineatul (5) din Regulamentul privind producția ecologică permite statelor membre care, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului[15], stabilesc niveluri pentru substanțele neautorizate pentru utilizare în producția ecologică peste care produsele nu pot fi comercializate ca ecologice, să aplice în continuare normele respective atât timp cât acestea nu împiedică introducerea pe piață a produselor din alte state membre produse în conformitate cu Regulamentul privind producția ecologică.

Patru state membre (Belgia, Italia, România și Slovenia) au raportat că au menținut astfel de niveluri naționale și au confirmat că nu le aplică produselor ecologice sau în conversie din alte state membre. Ele au confirmat, de asemenea, că anchetele sunt declanșate în mod sistematic în toate cazurile.

- Belgia (numai Regiunea Valonă) a informat că aplică un prag stabilit la o valoare de 1,5 ori mai mare decât LD existentă prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 396/2005 produselor fabricate sau prelucrate numai în Regiunea Valonă sau importate din țări terțe. O anchetă oficială este întotdeauna lansată atunci când sunt detectate substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică și se produce o declasare (și anume nu există autorizație de introducere pe piață a produsului ca produs ecologic) atunci când constatările depășesc pragul național.

- Italia a informat că aplică un prag general de 0,01 mg/kg pentru substanțele neautorizate pentru utilizare în producția ecologică (cu excepția acidului fosfonic, pentru care este permis temporar un prag mai ridicat). Produsele care depășesc acest prag nu pot fi comercializate ca produse ecologice, indiferent dacă contaminarea a fost intenționată sau nu.

- România a informat că aplică un prag național de 0,01 mg/kg pentru substanțele neautorizate pentru utilizare în producția ecologică. Se anchetează toate detectările pozitive.

- Slovenia a informat că utilizează LOQ de la metoda analitică, dar luând în considerare IM. Se declanșează o anchetă oficială când este depășit acest prag național. În cazul în care contaminarea a fost intenționată, certificatul este retras pentru toate produsele operatorului. În cazul în care contaminarea a fost accidentală sau prezența unor astfel de substanțe a fost neintenționată, operatorul trebuie să ia măsurile preventive și de precauție adecvate pentru a evita repetarea contaminării în viitor.

În mod similar, articolul 29 alineatul (7) din Regulamentul privind producția ecologică permite statelor membre să ia măsuri corespunzătoare pe teritoriul lor pentru a evita prezența

controalele și alte măsuri de asigurare a trasabilității și conformității în cadrul producției ecologice și etichetarea produselor ecologice (JO L 62, 23.2.2021, p. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/279/oj).

[15]. Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/834/oj).

neintenționată de substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică în produse ecologice sau în conversie. Ele pot face acest lucru în cazul în care astfel de măsuri nu împiedică introducerea pe piață a produselor din alte state membre produse în conformitate cu Regulamentul privind producția ecologică și în cazul în care informează Comisia și celelalte state membre că recurg la articolul 29 alineatul (7). Cele patru state membre menționate mai sus au informat Comisia că iau astfel de măsuri pe teritoriile lor.

IV. REZUMATUL REZULTATELOR ANCHETELOR OFICIALE ȘI BUNE PRACTICI

Rapoarte oficiale privind contaminarea

În conformitate cu articolul 29 alineatul (9) din Regulamentul privind producția ecologică, statele membre trebuie să raporteze Comisiei, până la data de 31 martie a fiecărui an, rezultatele anchetelor oficiale privind cazurile detectate în cursul anului precedent de contaminare cu produse sau substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică.

27 de state membre au răspuns pentru 2022 și 2023 și 25 pentru 2024. Comisia și-a concentrat analiza cu privire la acele rapoarte privind contaminarea asupra acelorași 21 de substanțe examinate în studiul EFSA menționat în secțiunea I. Documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește acest raport cuprinde un tabel centralizator, precum și tabele individuale pentru fiecare dintre cele 21 de substanțe, indicând următoarele: (i) categoriile de produse în care produsul sau substanța neautorizat(ă) pentru utilizare în producția ecologică a fost detectat(ă) cel mai frecvent; (ii) etapa relevantă din lanțul de aprovizionare; (iii) sursa identificată și cauza contaminării și (iv) măsurile luate în legătură cu comercializarea produselor care fac obiectul anchetei.

În ceea ce privește etapa din lanțul de aprovizionare în care au fost detectate substanțele, rezultatele medii consolidate sunt următoarele: 66,2 % din substanțe au fost detectate în etapa de producție, 10,2 % în etapa de preparare, 9,5 % în etapa de depozitare, 5,9 % în etapa de distribuție, 3,3 % la import, 2,5 % la introducerea pe piață (de exemplu în comerțul cu amănuntul) și 0,1 % la export[16].

În ceea ce privește cauzele contaminării, s-a stabilit că deriva de produse pulverizate este principala cauză, reprezentând în medie 24,1 % din cazuri. În 16,7 % din cazuri, operatorul nu a luat măsurile de precauție menționate la articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul privind producția ecologică, în 15,9 % din cazuri operatorul a utilizat produse sau substanțe neautorizate în producția ecologică, în timp ce în 10,6 % din cazuri contaminarea avusese loc în etapa anterioară a lanțului de aprovizionare. În 1,6 % din cazuri, a fost stabilită drept cauză amestecarea produselor ecologice sau în conversie cu produse neecologice, iar în 0,6 % a fost stabilită lipsa trasabilității. În final, în 14,8 % din cazuri au fost stabilite alte surse și cauze, iar în 14,9 % nu au putut fi identificate sursa și cauza contaminării.

În pofida diferențelor considerabile dintre substanțe, merită evidențiate unele modele comune în ceea ce privește sursa și cauza contaminării. În aproape toate cazurile în care anchetele au concluzionat că contaminarea a fost cauzată fie de utilizarea activă a substanței de către

[16] Pagina 49 din documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei.

operator, fie de lipsa măsurilor de precauție, produsul nu a fost autorizat să fie comercializat ca produs ecologic, astfel cum se prevede la articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul privind producția ecologică. În celelalte cazuri, situația a fost mai variată.

Bune practici

În conformitate cu articolul 29 alineatul (6) din Regulamentul privind producția ecologică, majoritatea statelor membre au furnizat feedback cu privire la bunele practici. O bună practică esențială constă în continuare în evidențierea pentru operatori a importanței respectării stricte a măsurilor de precauție, inclusiv a următoarelor: (i) separarea produselor ecologice de cele neecologice, atât în etapa de producție, cât și în cea de prelucrare; (ii) utilizarea unor zone-tampon și a unor culturi intercalate adecvate și (iii) asigurarea prevenirii contaminării prin curățarea echipamentelor și separarea produselor ecologice, în conversie și neecologice. De asemenea, este necesară o evaluare adecvată a riscurilor, bazată pe caracteristicile produselor și pe metodele de producție, precum și pe informații privind performanța anterioară a operatorilor, pentru a identifica cele mai bune operațiuni de eșantionare (numărul de produse, numărul de operatori, etapa de producție etc.).

Statele membre au subliniat importanța facilitării punerii în aplicare a măsurilor de precauție și a controalelor de calitate (efectuate chiar de operatori), precum și rolul planurilor de acțiune în corectarea și prevenirea cazurilor recurente de neconformitate.

Unele state membre au subliniat necesitatea de a sprijini operatorii prin elaborarea de documente informative și prin furnizarea de formare continuă pentru părțile interesate de-a lungul lanțului de aprovizionare, inclusiv prin formarea OC. Acest lucru poate implica proiecte de cercetare și sondaje pentru a promova abordări armonizate în rândul autorităților competente și, după caz, al autorităților de control și al organismelor de control.

De asemenea, statele membre utilizează sondaje pentru a identifica diferențele dintre abordările organismelor de control, ceea ce poate conduce la sugestii de îmbunătățire. În general, simplificarea comunicării la toate nivelurile este evidențiată ca o practică importantă pentru a se asigura detectarea și abordarea rapidă a problemelor din cadrul sistemului de control al producției ecologice, precum și că se extrag învățăminte din acestea.

V. CONCLUZII

Produsele ecologice și în conversie fac obiectul unui set cuprinzător de controale și proceduri de certificare pentru a verifica conformitatea lor cu Regulamentul privind producția ecologică și cu legislația secundară corespunzătoare. Sistemul de control al producției ecologice și-a dovedit fiabilitatea și este una dintre pietrele de temelie ale succesului sectorului ecologic din UE, unde cetățenii se așteaptă ca produsele ecologice să nu prezinte urme de substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică.

Regulamentul privind producția ecologică stabilește norme pentru gestionarea cazurilor în care informații probate (de regulă, rezultatul testelor de laborator) indică prezența unor substanțe neautorizate pentru utilizare în producția ecologică. În astfel de cazuri, trebuie deschisă imediat o anchetă oficială pentru a identifica sursa și cauza prezenței substanței neautorizate pentru utilizare în producția ecologică, în vederea asigurării integrității produselor. AC naționale sau,

după caz, ACtrl și OC utilizează sistemul în conformitate cu o metodologie armonizată prevăzută la articolul 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/279 al Comisiei.

Studiul EFSA a raportat o mare varietate de surse și cauze posibile ale prezenței substanțelor neautorizate pentru utilizare în producția ecologică în legătură cu cele 21 de substanțe pesticide analizate, dar a subliniat, de asemenea, că, fără o anchetă adecvată, nu este posibil să se excludă utilizarea intenționată sau lipsa măsurilor de prevenire necesare. De asemenea, studiul a arătat că prezența reziduurilor este mult mai puțin probabilă în produsele ecologice decât în produsele convenționale corespunzătoare. Aceste constatări confirmă nivelul ridicat de asigurare oferit de sistemul de control al producției ecologice al UE, necesitatea de a menține protocoale stricte de control și de eșantionare și pertinența anchetelor oficiale sistematice.

Prezentul raport recunoaște că AC și, după caz, ACtrl și OC se confruntă cu unele provocări operaționale atunci când stabilesc sursa și cauza contaminării, în special atunci când aceasta are loc într-o etapă din aval a lanțului de aprovizionare, în care numărul de anchete neconcludente rămâne un motiv de îngrijorare. De asemenea, raportul confirmă că normele privind anchetele oficiale sistematice în cazul unor neconformități probate sunt necesare pentru a asigura integritatea produselor ecologice.

Unii operatori au criticat timpul necesar pentru începerea și încheierea anchetelor, complexitatea acestor proceduri, abordările divergente ale autorităților competente naționale, ale autorităților de control și ale organismelor de control, costurile suplimentare, precum și posibilul impact asupra lanțurilor de aprovizionare.

Comisia este pregătită să promoveze o punere în aplicare mai armonizată a articolului 29 prin colaborarea activă cu autoritățile competente și, după caz, cu autoritățile de control și organismele de control prin ateliere dedicate pentru a face schimb de experiență și de bune practici în vederea reducerii sarcinilor pentru operatorii din lanțul de aprovizionare în domeniul produselor ecologice.

În același timp, prezentul raport oferă dovezi că anchetele oficiale sunt, în general, inițiate rapid și adesea încheiate într-un interval de timp rezonabil. În mod similar, măsurile de evitare a comercializării necorespunzătoare ca produse ecologice a produselor care fac obiectul anchetei par să funcționeze în mod satisfăcător, deși există în continuare provocări în ceea ce privește produsele proaspete cu un termen de valabilitate scurt.

În concluzie, Comisia este de părere că sistemul actual funcționează destul de bine, nefiind necesară nicio ajustare în acest stadiu incipient al punerii în aplicare. Pe baza curbei de învățare a diferiților actori, Comisia se așteaptă să vadă îmbunătățiri suplimentare în ceea ce privește funcționarea sistemului și este pregătită să sprijine acest proces prin încurajarea continuării dialogului și a schimbului de experiență între toate părțile interesate.